Лексико-семантична репрезентация на български и на френски на идеята за граница чрез думите *граница* и *предел, frontière и limite*

Невена Стоянова

Великотърновски университет „Св. св. Кирил и Методий“

n_100janova@abv.bg

Резюме

Граничността като смислов компонент може да бъде част от семантичното съдържание на поредица от думи в естествения човешки език, които изразяват идеята за граница. Синонимите не винаги намират точно съответствие при превод, поради естествената асиметричност между езиците, особено между неродствени езици като български и френски. В доклада са съпоставени две от думите – „граница“ и „предел“ – и е направено обобщение на тяхната асиметричност спрямо „frontière“ и „limite“.

Ключови думи: български език, френски език, лексикална асиметричност

Българските думи *граница* и *предел* са близки по значение с техните френски речникови съответствия „frontière“ и „limite“. Това е вярно както при обозначаване на физическа граница, така и в преносно значение. Същевременно съществуват случаи на лексикална асиметричност. Резултатите, които ще представим в това изследване, са обобщение на съпоставката на художествени преводи между двата езика, организирана около идеята за граница и нейната лексикализация на френски и на български. Те са допълнени от справка за историята, комбинативността и словообразувателната способност.

1. Етимология и честотен анализ

Етимологичните справки за френската дума *frontière*насочват към идеята за противостоене: радикалът е *front* „фронт“ (1292 г. – *le front d'une armée* „военен фронт“); изразът *faire front* „противостоя, изправям се срещу“ определя думата като „място за противопоставяне“, а изрази от типа *pays de frontière* „гранична земя“, който е дефиниран като*pays gardé par une armée, une place forte qui fait front à l'ennemi*[1] „земя, пазена от армия, укрепено място, противостоящо на врага“, свързват тази дума с граничността между държави, чиято територия трябва да бъде опазена от нашествието

1 Етимологичните данни за френските думи *limite*и *frontière*са взети от историческия речник Dictionnaire historique de la langue française (вж Рей 1998).

на противникови войски.

При честотния анализ[2] на *frontière* „граница“ и нейните колокации, сред най-често срещаните думи са *armée* „армия“, *pays* „страна“, *nord* „северна“, *guerre* „война“, *française* „френска“, *kilomètres* „километри“, *franchir* „пресичам“, *suisse* „швейцарска“, *troupes* „войски“, *France* „Франция“, *belge* „белгийска“, *sud* „южна“.

За сравнение *limite* „предел“ най-често се намира в обкръжението на думите *extrême* „краен“, *âge* „възраст“, *forces* „сили“, *atteint* „достигнат“, *delà* „отвъд“, *juste* „точен“, *date* „дата“, *certaine* „определен“, *temps* „време“, *possible* „възможен“ и др. Тук също е възможна ограничаваща функция, но тя не е толкова типична, както това е при *frontière* „граница“.

Думата *limite* може да бъде проследена назад до латинското *limes*, *limitis* - *chemin bordant un domaine* „път покрай имение“, *sentier entre deux champs* „пътека между две ниви“, „синор, граничен камък“. Коренът ѝ е мотивиран от латинската дума *limen* „праг“. По-късно *limite* „предел“ развива и абстрактно значение, като освен ограничаване в пространството, сочи и граница във времето. Поради по-общото си значение, думата се използва на френски като термин за математическа граница (откъдето идва и значението ù на 'точка, към която клони определен обект'). В това отношение тя се доближава до българската дума *граница,* която иначе се смята за еквивалент на *frontière*, включително за посочване на държавна граница. *Граница* обаче не е така мотивирана и не е обвързана с военната и геополитическа терминология, както това е при *frontière*. В много отношения значението ù покрива и това на *limite*, когато граничността е по-абстрактна (*средна, обща граница на офсетните коефициенти, допустима, на пазара, долна/горна референтна граница, биофизични граници на живот* и др.[3])

Българската дума *предел*, освен че има по-общо значение от *граница*, може също да се използва за конкретно разположение в пространството, когато се употребява в множествено число (*предели на дворец, империя, България, горски, Великоморавия, Закавказия, алпийски регион, телесна обвивка* и др.)

2. Деривационно поле - *граница* и *предел*

Ще представим графично деривационните полета, в които влизат двете български

2 Франтекст 1920-2012.

3 Данните за българските думи *граница* и *предел* са взети от Браун корпус за българския език.

думи. За основи приемаме -*гран*- (за *граница*) и -*дел*- (за *предел*).

2.1. *Граница*, лексикална морфема (словообразувателна основа) - *гран-*[4]

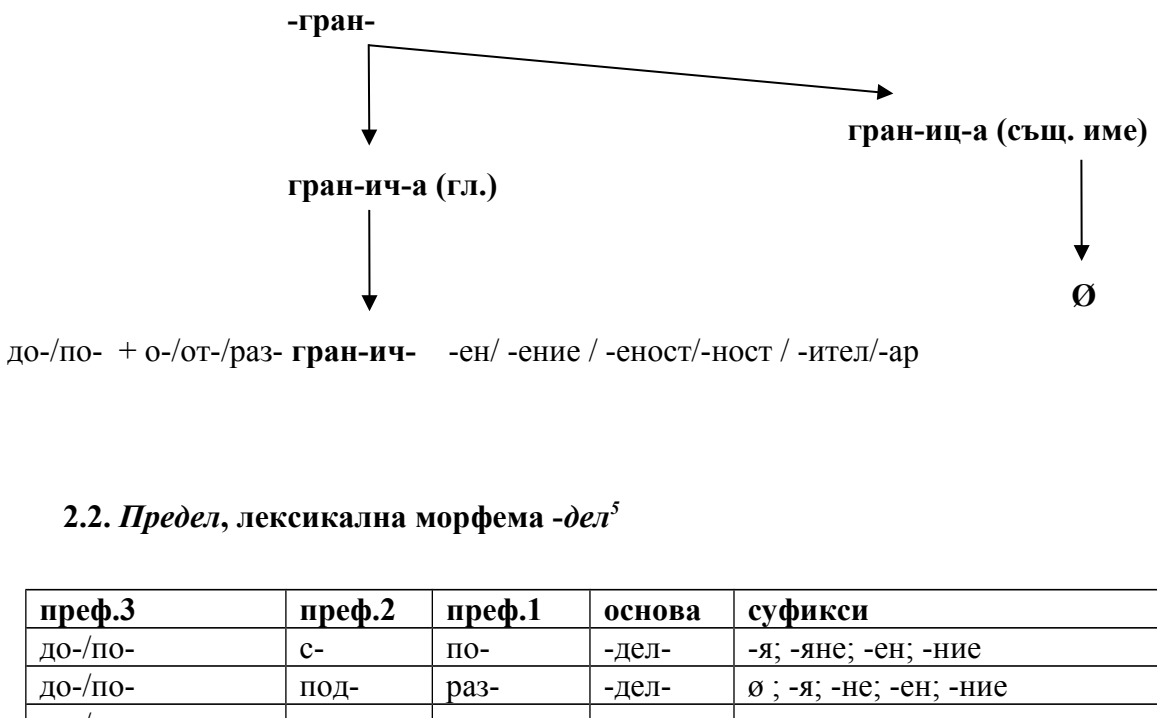

2.2. *Предел*, лексикална морфема -*дел*[5]

преф.3	преф.2	преф.1	основа	суфикси
до-/по-	с-	по-	-дел-	-я; -яне; -ен; -ние
до-/по-	под-	раз-	-дел-	ø ; -я; -не; -ен; -ние
до-/по-		от-	-дел-	ø; -я; -ен; -не; -ние
до-/по-/пре(д)-	раз-/о-	**пре-**	**-дел-**	ø; -я; -ен; -ние; -не; -ител
		за-	-дел-	-я; -не
		водо-	-дел-	ø ; -ен

Таблица 1**.** Деривационно поле -*дел*-

Глаголите, производни на *граница*, и тези, производни на *предел*, ни дават информация за важна разлика между тези две думи. При думите, мотивирани от *гран*-, акцентът пада върху страна от обекта, която е част от неговата обиколка или периферия. У нас основата *гран*- не се е развила в тази насока, но напр. в руски език има думи като *многогранник* „многостен“, където значението 'стена, страна' е запазено. *Предел* идва от *дел* (дял) с префикс ПРЕ-[6],чието пространствено значение е

4 Произлиза от общославянската дума *granь*. Първоначално означава 'резка по кората на дърветата', поставена там за маркиране на територия (БЕР, т.1 А-З). Предполага се, че основата *грань*- е заимствана от германските езици, а също така съществува мнение, че немската *Grenze* е заимствана от славянската дума *граница* (Семёнов 2003); Срв.: укр. *границя*, сърбохърв. *гра̀ница*, словен. *granica*. полск. *grań* - „страна, ъгъл, край“, чеш. *hrana* „край, ъгъл“, укр. *грань* „ъгъл, край“.

5 От общославянски *dělъ 'част ' .

6 Лат. *prae* – 'в издадената, предната част, на върха', 'до крайна степен' (прен.) от нещо *непрекъснато*. Още за семантиката на предлога *prae* вж. Бенвенист 1993: 254-260. Българският префикс ПРЕ- обозначава имена на действия и резултат от действия (Деянова 2011).

'преминаване през', а сред по-абстрактните му значения е и това на 'прекаленост'. Ако разглеждаме референта 'дял' като резултат от процеса „разделяне на части“, т.е. „една от получените части при разделяне“, и вземем предвид сложната семантика на представката ПРЕ-, то *пре-дел* можем да обясним като: а) място, където един дял преминава в друг; б) крайна част, крайни части на този дял.

И докато от *граница,* като дума за обект, който разделя, т.е. който е инструмент на делимитативния процес, можем да получим глаголи като *гранича*, *разгранича*, *огранича*– съответно „намирам се до граница“, „поставям граници между[7]/разделям чрез граница“, „поставям граници около[8]/описвам чрез граница“ – то от *предел* се образуват глаголи, в които се набляга на резултата от разделянето и операциите, които могат да се извършат с разделените обекти – *разпределя*, *определя* (т.е. „разделям дялове, части между“, „установявам размерите или същността на дял от реалността“). Границата е разделител, пределът – крайна част от това, което е било разделено.

Словообразователната способност на двете български основи и техните френски аналози ще представим обобщено в следната таблица:

част на речта **основа**	**същ.име**	**глагол**			**прил. име**
гран- **пре-дел-**	граница	гранича	огранича	разгранича отгранича	(без)граничен пограничен
	предел	-	определя	разпределя	(без)пределен
front- **limit-**	frontière	-	-	-	frontalier frontière
	limite	-	limiter	délimiter	limité illimité

Таблица 2.Словообразователна способност на оснвите на думите *граница* и *предел* и техните френски съответствия.

Думата *гранича* няма синтетичен еквивалент на френски език. Нейно съответствие намираме в конструкцията: *être limitrophe* „съм граничен“. Словообразователните основи на *граница* и *предел* влизат в състава на много повече думи, отколкото френските *frontière* и *limite*. Една от причините за по-широкото им деривационно поле

7 Префиксът РАЗ- е дисоциативен и служи за разделяне; в него е събрана, концентрирано, идеята за междинна граница.

8 Префиксът О- (ОБ-) придава на глаголната основа значението 'обхващане на обект от всички страни'; ОТ- посочва 'отделяне или отдалечаване на действието от нещо' (Деянова 2011). Оттам и разликата между о-*граничавам* и от-*граничавам* (синоним на разграничавам).

е богатата система от български префикси, които модулират допълнително значението на основите и които могат да се комбинират до три в една и съща дума, а понякога и да се повтарят (*пре-раз-пре-деля*). Друга причина е по-големият брой думи на френски, съдържащи характеристиката 'граничност', или тяхната полисемия; те, от своя страна, също служат за словообразователни основи: например *terme* „край, предел, завършек“ (*déterminer*, „определям“, „предопределям“), *fin* „край“ (*définir* „определям“), *cerne* „кръг“ (*discerner* „разграничавам“) или други основи със значение, в което няма елемент на граничност: *distinguer* „разграничавам“, *répartir* „разпределям“, (от *partir* „разделям на части“).

3. Пространствена и понятийна граничност

В „Полуостровът“ на Жулиен Грак срещаме следния пример за физическа граница, която не е географска, а телесна :

... les odeurs, les bruits espacés entraient en lui comme si son corps eût perdu sa ***frontière***[миризмите, редките шумове влизаха в него така, сякаш тялото му бе загубило **границите** си]. (Грак 1991)

Интересното и при *граница*, и при *frontière* е, че референтът се възприема като нещо подвижно, променливо, което може да се разширява. Дори ако става въпрос за въображаеми, абстрактни територии. Употребата на думата може да обединява и двете перспективи - 'граница' едновременно вечна и материална:

Разнесе камъните накрая, направи ограда и така сложи ***вечнаграница*** *между своя имот и имота на съседите. (Петров 2005)*

Il déplaça les pierres au bout de son terrain, en fit une clôture, et traça ainsi une **frontièreéternelle** entre son bien et celui des voisins. (Петров 1994)

Данните от FRANTEXT също потвърждават по-голямата близост на *frontière* „граница“ до географската граница, и по-общо до материално осезаемата граница:

1.а.Les marques des meubles au sol, avec une petite ***frontière*** *de poussière.*[9]

Следите, оставени по пода от мебелите, с една тънка **линия** [**граница**] от прах.

1.б. La ***frontière physique*** *entre ces deux terroirs saute aux yeux du moins géographe des promeneurs.*[10]

Физическата граница между тези две землища се набива в очите дори и на най-

9 Frantext, [16] R166 - ANGOT Christine, Rendez-vous, 2006:36
10 Frantext, [32] R210 - GENETTE Gérard, Bardadrac, 2006:356

лошия географ сред посетителите.

Среща се и граничност с по-ниска, а понякога и нулева степен на осезаемост, дори в комбинация с думи като *armée* „армия“, *politiques* „политически“, *combattre* „бия се“:

... deux armées, obéissant à des décisions politiques qui leur échappent, élaborées dans de lointains bureaux, vont combattre au nord de la France, le long de ***frontières impalpables***. (Грембер 2004)

... две армии, подчиняващи се на политически решения, чийто смисъл им убягва, измислени в далечни канцелории, ще влязат в битка в северната част на Франция, по **невидимиграници**.

Граничността става още по-абстрактна в следните два примера за преведен вариант *предел* с изходна дума *limite*:

1.а. *Et nul doute que tes yeux, si près d'être anéantis, ne découvriront des rapports* ***à la limite des sens humains***.(Юрсенар 1968)

Без съмнение, преди да бъдат изгорени, очите ти ще доловят съзвучия **на предела на човешките сетива**. (Юрсенар 1984)

1.б. *J'en (de* ***l'esprit****) sais les* ***limites****, et que le temps lui manquera pour aller plus loin, et la force, si par hasard lui était accordé le temps.* (Юрсенар 1968)

Зная **пределите** му [на **духа**], зная, че не ще му стигне време да отиде по-нататък или пък сили, ако случайно му е отредено достатъчно време. (Юрсенар 1984)

В този случай граничността е понятийна: на сетивата (les sens humains) или на духа (l'esprit). Можем да забележим, че както на френски, така и на български език, е избегната употребата на думата *frontière* „граница“ (географска); авторът е предпочел по-неутралното *limite* „лимит, предел*“,* а преводачът – *предел*, с цел обозначаване на граничността в абстрактно пространство.

Границата на концептуално ниво има две основни конфигурации: тя може да бъде видяна като единична отсечка или като затворена крива. В горните примери единичната линия е отбелязана с единствено число, а затворената крива – с множествено число – *предели* - *limites* сочат към множество гранични линии от различните страни на ограничавания обект. Разбира се, има случаи, при които думите, притежаващи граничност, могат да са в единствено число, но да се подразбира, че са части от периферия, в зависимост от контекста на изказването. „На предела на силите“ и „на предела на сетивата“ сочат към граница-отсечка, която е била достигната и отвъд която не може да се продължи. Съществува и идеята за граница-точка, която на френски език е предадена с думата *borne*„граничен камък“ (вж. Таблица 3).

4. Граница и междинност

Съществува още една разлика, която според нас е свързана с по-голямата динамика на *frontière* „граница“ спрямо *limite* „предел“; разликата можем да видим при съпоставка на предложните изрази (които имат за основа някоя от въпросните думи), според начина, по който биват разположени обектите в пространството:

- *на предела на* („край, крайна част“) - à la limite de

- *на границата с* („разделител“) – à la frontière de

При *предел* граничността е видяна като край, като изчерпване, отвъд което може и да има още нещо, но то е трудно достижимо. *Достигнал съм предела на силите си* е тъждествено на *достигнал съм края на силите си* и в този случай говорим за 'краен край' (това може да бъде подчертано още повече от глаголи като *до-стигам* „at-teindre“, с префикс на български език ДО-, който означава изчерпване на процеса).

При преводния вариант *граница*, граничността може да бъде видяна освен като 'краен край', също и като разделител, като междинна част/линия: „това (поведение) е на границата със законността“. Разбира се тук особено внимание трябва да се обърне не само на думата *граница*, но и на предлога, който я следва: има вариации в значението, в зависимост от това дали *граница* е следвана от предлозите *на*, *с* или *между*. На френски език в този случай се наблюдава многозначност на предлога *de*(т.е. той не се променя в трите случая):

- *на* -> в/на края на ограничаваната субстанция;

- *с* -> в точката на допир със субстанцията, която се намира или започва отвъд ограничаваната субстанция.

- *между* – границата между две субстанции придобива автономност спрямо тях и обозначава междинна граница:

Près de l’entrée [du square], à la ***limitede*** *l’ombre et du soleil, un banc est resté vide.* (Де Кайзер 1996)

Близо до входа на градинката, на **границатамежду** сянката и слънцето, има свободна пейка.

5. Обособеност на границата

При редуването на горните предлози в същия порядък, расте обособяването на

границата като обект, отделен от околните субстанции, който от своя страна може да има лични граници, начало или край, които не са границите на никой от другите обекти.

Rêver des morts me fait franchir alternativement d'un bord à l'autre l'ultime ligne de ***frontière****, et je la franchis dans mon sommeil de vivant. La grande faux du temps annonciatrice de la mort se fait moins redoutable.*[11]

Когато сънувам мъртвите, това ме пренася последователно *от единия до другия край* на *най-последната***гранична** линия, и аз я пресичам в съня си на жив човек. Така голямата коса на времето, предвещаваща смъртта, е не толкова страшна.

В този пример границата (*frontière*) има свои краища (*bords*„ръбове“). Това може да се наблюдава и с другите думи, съдържащи граничност (пределите имат 'дъно', т.е. 'най-затънтена част'):

Но ето! През един паметен за елинството ден то научи, че Алкивиад, като строшил азиатския катинар, избягнал своята повече от сигурна смърт. Вместо да го отвеят ***вдънпределите****, където не ще срещне елин, дано се представи за обикновен пришълец, ветровете на случайността сега бодро носеха Алкивиада към Елада.* (Мутафчиева 1984)

И в двата езика съществува идеята за по-голяма вещественост, както при българската дума *граница*, така и при френската *frontière*, в сравнение с *предел* и *limite.* При по-висок интензитет на границата се появява и рестриктивната идея - колкото по-материална е границата, толкова по-голямо възпиращо действие има тя за сетивата, ума или тялото :

1.а. *Ce pont venteux, véritable* ***frontière****, empêchait le public de la ville de s'aventurer jusqu'à notre cinéma, du moins c'était lui que nous accusions.*[12]

Този ветровит мост, същинска **граница**, *възпираше* градската публика да стигне до нашето кино, или поне него обвинявахме ние.

1. б. *Впрочем това е епоха (да уточним), която не познава бодливата тел по* ***границите****, визовите режими и жестоките Шенгени...*[13]

Двойката *граница*/*frontière* може да притежава по-голяма вещественост и в същото време се отличава с динамика и потенциал за разширяване. Двете думи официално се използват за държавни граници, докато думите *предел* и*limite* се свързват с по-абстрактни, а също и с темпорални категории, присъща им е по-малка степен на

11 Frantext, [82] Q990 - PONTALIS Jean-Bertrand, Traversée des ombres, 2003, с. 31
12 Frantext, [40] R071 - GRENIER Roger, Andrélie, 2005, с. 133, Catastrophes
13 [Браун корпус] А. Керезов, Сблъсък с есхатологията.

вещественост и относителна статичност, която ги доближава до крайната граница и до идеята за изчерпване. В това отношение двойката се доближава до употребата на същ. име*borne*.Френската дума *borne* „граничен камък” притежава характеристиките на граница и по-специално на граница-точка, а не линия или затворена крива (от *botina*, *bodina* – лат. 'каменен блок или стълб, бележещ границата на определена територия'; 'предмет, служещ за белег на демаркационната линия'), първоначално само в пространствената равнина. В по-общ смисъл, все така в ед. ч., но не непременно за ограничен в една точка обект, думата може да обозначава граница на имот или територия (*синор*, *межда*). Когато е употребена преносно, *borne*носи по-общото значение на ограничение. В този случай обикновено думата е в множествено число – *bornes* (като синоним на *limite*„предел“ и *fin* „край“).

6. Обобщение

Една от най-богато представените лексикално и в двата езика концептуални позиции на идеята за граница е тази, която обединява в себе си „крайна граница“ и „начална граница“ – при това обединение говорим за рамка, периферия, обиколка на обектите. Всяка точка от обиколката е противопоставена на центъра или средата на обекта. Периферията може да бъде затворена, дори напълно абстрактна линия, но също така може да придобива по-голяма плътност и триизмерност, за да обозначи стена, която заобикаля и възпира. Може да е видяна в нейната цялост (изглед отгоре) или само в някои свои части, които непосредствено се виждат или имат значение в конкретна комуникативна ситуация. Във втория случай останалата част от периферията се предполага, тя присъства виртуално, но цел на изказването е само отделен неин отрязък.

Когато перифериятае видяна като линия, на български език тя е изразена с думи като*граница, предел, окрайнина, ръб, покрайнини*а на френски – съответно с„ frontière“, „limite“, „lisière“ („orée“), „bord“, „confins“. Между тези думии техните френски съответствиясъществува лексикална асиметричност. Когато се касае за периферия на земна повърхност (държава, местност, парцел, гора, агломерация и др.), двойките*граница-frontière*и *предел-limite* не съответстват напълно една на друга, макар че значенията им често се припокриват. В таблица 3са включени и думи, специално употребявани за граници на земеделски имот, които на френски могат да се обозначат както с по-общи думи, като *limite* „граница, лимит“ и *borne* „граница, граничен камък“,

така и с думи с по-специфично значение, много от тях регионални (*tournière*, *chaintre*, *fourrière* „синор, слог“).

български	френски	български (имот)	френски (имот)
граница предел	frontière	-	-
	limite	синор/межда слог (необработена ивица)	bout, extrémité, borne tournière, chaintre, fourrière...
	borne		
окрайнина	lisière, orée	-	-
покрайнини	confins	-	-

Таблица 3. Граница, предел. Frontière, limite(borne). Лексикална асиметричност

Цитирана литература / References

БЕР 1971 – 2011: Български етимологичен речник. София: Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“ (Balgarski etimologichen rechnik. Sofiya: Izdatelstvo na BAN „Prof. Marin Drinov“)

БНК 2014: Български национален корпус (Bulgarian National Corpus) : <http://www.ibl.bas.bg/BGNC_bg.htm>

БКБЕ : Браун корпус за българския език (The "Brown" Corpus of Bulgarian) : <http://dcl.bas.bg/Corpus/home_bg.html>

Гак 1976: Гак В.Г., Сравнительная типология французского и русского языков. Ленинград : „Просвещение“ (Gak V.G., Sravnitelynaya tipologiya frantsuzskogo i russkogo yazaykov. Leningrad : „Prosveshtenie“)

Грак 1991: Julien Gracq. La Presqu'île. Paris : Éditions José-Corti

Грембер 2004: Philippe Grimbert. Un secret. Paris: Grasset

Де Кайзер 1996: Eugénie De Keyser. La Surface de l'eau. Bruxelles: Éditions Labor

Деянова 2011: Деянова М., Новобългарското словообразуване в „История славеноболгарская“. – В: Български език и литература (електронна версия), 2011, № 3. Електронно списание LiterNet, 08.10.2011, № 10 (143) (Deyanova M., Novobalgarskoto slovoobrazuvane v „Istoriya slavenobolgarskaya“. – V: Balgarski ezik i literatura (elektronna versiya), 2011, № 3. Elektronno spisanie LiterNet, 08.10.2011, № 10 (143) <https://liternet.bg/publish19/m_deianova/novobylgarskoto.htm>

Истомина 2011: Истомина Е.П., Мотив границы в художественной модели мира И. А. Гончарова (на материале романа «Обыкновенная история»). – В: Ярославский

педагогический вестник, № 1, т. I, с.187-191. (Istomina YE.P., Motiv granitsy v khudozhestvennoy modeli mira I. A. Goncharova (na materiale romana «Obyknovennaya istoriya»). – V: Yaroslavskiy pedagogicheskiy vestnik, № 1, t. I, s.187-191)

Мутафчиева 1984: В. Мутафчиева, Алкивиад Велики, Отечествения фронт, 1984. (V. Mutafchieva, Alkiviad Veliki, Otechestveniya front, 1984.)

Петров 2005: Ивайло Петров. Преди да се родя и след смъртта ми. София: „Захарий Стоянов“, УИ „Св.Климент Охридски“, допълнено издание. (Ivaylo Petrov. Predi da se rodya i sled smartta mi. Sofiya: „Zahariy Stoyanov“, UI „Sv.Kliment Ohridski“)

Петров 1994: Ivaïlo Petrov. Avant ma naissance ... et après. Editions l'Age d'Homme. (Превод от български: Marie Vrinat)

Растие 1987: Rastier F., Sémantique interprétative. Paris: Presses Universitaires de France

Рахилина 2008: Рахилина Е. В. Когнитивный анализ предметных имен: семантика и сочетаемость. Москва: Русские словари (Rakhilina YE. V. Kognitivnyy analiz predmetnykh imen: semantika i sochetayemost'. Moskva: Russkiye slovari)

РБЕ 2014: Речник на българския език – електронно издание <http://ibl.bas.bg/rbe/> [м. 09.-10.2014]

РБЕ 1977 – 2012: Речник на българския език. Т. 1 – 15. София: Издателство на БАН „Проф. Марин Дринов“ (Rechnik na balgarskiya ezik. T. 1 – 15. Sofiya: Izdatelstvo na BAN „Prof. Marin Drinov“)

Рей 1998: Dictionnaire historique de la langue française (sous la direction de Alain Ray). Paris: Éditions Le Robert

Робер 1992 : Le Petit Robert. Paris: Éditions Le Robert

Робер 1987 : Le Grand Robert de la langue française. Paris: Éditions Le Robert

Семёнов 2003: Семёнов А.В. Этимологический словарь русского языка. Москва: Издателство „Юнвес“ (Semyonov A.V. Etimologicheskiy slovar russkogo yazyka. Moskva: Izdatelstvo „Yunves“)

Симеонов 1989: Симеонов Й., Проблеми на съпоставителното изследване между българския и френския език. София: Университетско издателство „Климент Охридски“ (Simeonov Y., Problemi na sapostavitelnoto izsledvane mezhdu balgarskiya i frenskiya ezik. Sofiya: Universitetsko izdatelstvo „Kliment Ohridski“)

Франтекст 1920-2012 : Base textuelle FRANTEXT intégral (френскоезични произведения в базата от периода 1920-2012 г.): <http://www.frantext.fr/> [м. 09.-10.2014]

Христов 1982: Hristov P., Etudes de linguistique comparée. Véliko Tirnovo, 1982.

Шанский 2004: Шанский Н.М., Т.А. Боброва. Школьный этимологический словарь русского языка. Происхождение слов, 7-е изд. Москва: Издателство „Дрофа“ (Shanskiy N.M., T.A. Bobrova. Shkolynayy etimologicheskiy slovary russkogo yazayka. Proishozhdenie slov, 7-e izd. Moskva: Izdatelstvo „Drofa“)

Юрсенар 1968: Marguerite Yourcenar, L'oeuvre au noir, Gallimard 1968.

Юрсенар 1984: Маргьорит Юрсенар. Творение в черно. Превод от френски: Красимир Мирчев (Margyorit Yursenar. Tvorenie v cherno. Prevod ot frenski: Krasimir Mirchev)

Lexico-semantic representation in Bulgarian and French of the idea of a border by the words *border* and *boundary*, *frontière* and *limite*

Nevena Stoyanova
St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Turnovo
n_100janova@abv.bg

Abstract

Borderline as a meaningful component can be part of the semantic content of a series of words in the natural human language that express the idea of a border. Synonyms do not always find the exact match for translation due to the natural asymmetry between languages, especially between non-native languages such as Bulgarian and French. The report compares two of the words - "boundary" and "limit" - and summarizes their asymmetry with respect to "frontière" and "limit".

Keywords: Bulgarian, French, lexical asymmetry

Nevena Stoyanova
St. Cyril and St. Methodius University of Veliko Turnovo
Department of Romance Languages
2, Teodosiy Tarnovski str.
Veliko Tarnovo 5003
Bulgaria